січень 2002
January 2002

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

ПРОМІНЬ
РІК XXXXII СІЧЕНЬ Ч. 1
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційа Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXII JANUARY No. 1

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Administrator - Oksana Sushko
telephone 905-641-2797

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ CONTENTS

Різдв'яні Привітання ..... 1 ..... Christmas Greetings
Значення Різдва ..... 8 ..... The Meaning of Christmas
В Навечір'я Різдва Христового ..... 10 ..... On the Eve of Christmas
Міркування про Різдво ..... 12 ..... Meditation for Christmas
Духовість ..... 14 ..... Spirituality
Жіночі постаті ..... 15 ..... Women of Influence
Життя і культура ..... 18 ..... Life and Culture
Нашим дітям ..... 22 ..... For our Children
Громадська хроніка ..... 24 ..... Community Events
Квіти незабутнім ..... 29 ..... In Memoriam
Свята вечеря ..... 32 ..... Christmas Eve Supper
Пресовий фонд ..... 33 ..... Press Fund

Cover
"Jesus Christ is Born"
- Lev

Обкладинка
„Бог Предвічний
Народився" - Лев

НОВА АДРЕСА
NEW ADDRESS

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 9 St. John's Avenue
Winnipeg, MB R2W 1G8
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-582-5241

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ

Радісно і сердечно вітаю редакторів жіночого журналу „Промінь", шановних читачок журналу та все жіноцтво з радісним святом Різдва Христового, яке символізує єднання неба й землі.

„Небо й земля сьогодні з'єдналися, бо Христос народився, і сьогодні Бог на землю прийшов, а чоловік на небо підноситься." (Стих Різдва).

Містерія народження Ісуса Христа через Діву Марію - це містерія, яка не підлягає ні зрозумінню, ні знанню, ні вивченню, а тільки цілковитому і беззаперечному сприйняттю. Ця Містерія вказує на те, як Мати Божа удостоїлася благословенної слави і похвали, що втратила перша жінка своїм гріхопадінням. З її утроби народився Богочоловік - Дорога і Правда і Життя. Його народження стало для нас початком спасіння.

Небо і земля з'єдналися у служінні Новонародженому Господеві.

Чим же нам служити Йому?

Служімо Йому нашою побожністю та чистотою християнського життя. Служімо Йому любовю! Бо найбільшою прикметою християнина є любов.

„Нову Заповідь даю вам, щоб ви любили один одного. По цьому пізнають всі, що ви Мої ученики, коли любов матимете між собою." (Ів. 13:34-5).

З Різдвом Христовим і Новим 2002 Роком вітаю вас усіх і бажаю вам щастя, здоров'я і многих літ!

Христос Рождається! Славімо Його!

† Митрополит ВАСИЛІЙ
Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді.

РЕДАКТОРИ ЖУРНАЛУ ПРОМІНЬ
у ці святкові дні вітають
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Дост. Соню Бейзик, крайову голову Союзу Українок Канади та центральну управу.
Дост. голову Союзу Українців Самостійників і голів складових організацій
Дост. голову дирекції Українського Музею Канади - СУК
Провінційні Управи та все наше членство.
Блаженнішого Митрополита Василія,
Високопреосвященних Владик Івана і Юрія,
митр. прот. о. Василя Макаренко - голову Президії Консисторії,
все духовенство та шановних добродійок.
Редакційну Колегію - добр. Катерину Бублик, Галину Мельник-Марко, Галю Липку,
Крайову Референтку Променя - Галю Щерблюк, провінційних і льокальних референток журналу,
та віх наших дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів та всіх тих що
підтримують журнал морально і фінансово.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

ХАЙ МАТІР БОЖА ВАС ОХОРОНЯЄ, СІЯЄ ЗІРКА ВТІХИ ЗОЛОТА,
ІСУС ХРИСТОС З НЕБЕС БЛАГОСЛОВЛЯЄ,
НА ЩЕДРІ, ДОВГІ, МОГІЇ ЛІТА!

At this joyous time of the birth of our Lord Jesus Christ
THE EDITORS OF PROMIN
extend Season's Greetings to

Sonja Bejzyk, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada,
Michael Zaleschuk, National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada,
Andy Skrypniak, National President of the Ukrainian Self-Reliance Association
Lydia Talpash, National President CYMK - Ukrainian Orthodox Youth,
Eugene Kucey, Chairman of the Board, Ukrainian Museum of Canada - UWAC
National and Provincial Executives and all members
His Beatitude Metropolitan Wasyly, Archbishops John and Yurij,
Rt. Rev. Mitred Wasyl Makarenko, Chair of the Presidium UOCC, all clergy and their families.
Our Editorial Board - dobr. Kateryna Bublyk, Halyna Melnyk-Marko, Halia Lypka,
National Promin Convener - Helen Scherbluk, Provincial and Local Promin Conveners,
all subscribers, supporters and contributors.

CHRIST IS BORN! LET US PRAISE HIM!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

сердечно вітаємо
Митрополита Василія, Первоієрарха Української Православної Церкви в Канаді, Патрона Союзу Українців Самостійників,
Високопреосвященних Владик Івана і Юрія,
митр. прот. о. Василя Макаренка - голову Президії Консисторії,
Світлу Консисторію, Всечесне Духовенство,
Шановних добродійок та всіх вірних УПЦК.

Все членство і прихильників ТУС, СУК, СУМК-УПМ, Фундацію СУС,
Інститути Св. Івана в Едмонтоні, Петра Могили в Саскатуні, Св. Володимира в Торонті,
Колегію Св. Андрея, Український Музей Канади - СУК і Філії Музею.

Редакції журналу „Промінь", „Українського Голосу", „Вісника"
та увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих

Бажаємо всім щастя, здоров'я, згоди, любови та єдности в праці!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Михайло Заліщук, голова *Орест Варанщя, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
Соня Бейзик, голова *Марія Корчевич, кор. секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Андрій Скрипняк, голова *Володимир Росіцький, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ/
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ
Лідія Талпаш, голова *Марія Дерев'янка, директор комунікації*

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ

СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

2001 - 2002

Небо і земля нині торжествують, бо на землю прийшло Дитятко Боже і принесло надію і радість всьому світові. Син Божий приніс радість і всім українцям, які проживають в Україні і тим що розкидані по цілому світі і живуть поза її межами. І вся велика Українська Родина буде величати Ново народженого Ісуса і дякувати Йому за те, що з Його допомогою Україна вже десять років живе як вільна і незалежна держава поміж всіма іншими державами світу і її народ може вільно славити Його величне Ім'я. І українці по всіх закутах світу будуть урочисто, згідно з древніми традиціями, які їм передали їхні діди і прадіди, свякувати Різдво Христове! І в кожній українській хаті засвітиться різдвяна свічка і освіти ть святочний стіл з дванадцятьма пісними стравами. І до цього столу зійдуться рідні і будуть згадувати велику минувшину українських різдвяних звичаїв вчити своїх дітей і внуків, щоб вони продовжували ці звичаї в майбутньому.

В цей радісний і світлий різдв'яний час Президія Секретаріяту Світового Конґресу Українців вітає всіх братів і сестер українців, деб вони не проживали - чи на Україні, чи в розсіянні. Вітаємо наших духовних провідників - Первоієрархів наших Церквов як в Україні, так і поза її межами. Вітаємо провідників Української Держави - її Президента, Голову і депутатів Верховної Ради, Премєр Міністра і всіх членів Кабінету Міністрів, Збройні Сили України і всіх тих, хто працює для добра Батьківщини. Бажаємо всім їм і їхнім родинам веселих свят Різдва Христового і щасливого Нового Року. Щоб ці святочні дні дали їм натхнення і наснагу далі працювати на українській ниві для добра України для всіх, хто називає себе українцями.

Нехай Дитятко, яке народилося у Вифлеємі більше як дві тисячі років тому і надалі благословляє на шу дорогу матір - Україну і вісх її дітей.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

За Президію Секретаріяту Світового Конґресу Українців

Аскольд Лозинський - Президент
Віктор Педенко - Генеральний Секретар

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

щиро-сердечно вітаємо:
Первоієрарха Української
Православної Церкви в Канаді,
Його Блаженство Митрополита Василія,
Високопреосвященних Владик Івана і Юрія,
митр. прот. о. Василя Макаренко, голову Президії Консисторії,
Світлу Консисторію, все Духовенство, добродійок,
Редакцію Вісника, та всіх вірних УПЦК

Крайову голову Союзу Українок Канади, Дос. Соню Бейзик
Крайового голову Союзу Українців Самостійників, Михайла Заліщука
Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Андрія Скрипняка
Крайову голову СУМК - Української Православної Молоді, Лідію Талпаш
Голову Дирекції Українського Музею Канади - СУК, Євгена Кусія
Головного Редактора Променя - Орисю Сушко, Редактора - Оксану Сушко
Редакційну Колегію, Референток, та всіх читачів журналу Промінь
Проводи Провінційних та Місцевих Управ складових організацій СУС
Дирекції Інститутів та Колегії Св.Андрея
та Редакцію Українського Голосу

Президію Світового Конгресу Українців та Конґресу Українців Канади
ввесь український народ у Батьківщині та в діяспорі

Хай Всемогучий Господь наділить всіх нас силою, здоров'ям та
одержимістю для дальшої плідної праці у збереженні нашої організації
СУС, нашої Української Православної Церкви в Канаді, та у скріпленні
Української Держави!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

бажають слідуючі:

SUPPORTERS

Східня Екзекутива Союзу Українок Канади
Маруся Венґер, голова
Ольга Гуменюк, секретар

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Манітобу
Олена Ґереті, голова
Марія Коваленко, секретар

Saksatchewan Provincial Executive, Ukrainian Women's Association of Canada
Zennia Yuzik, president
Marie Kishchuk, secretary

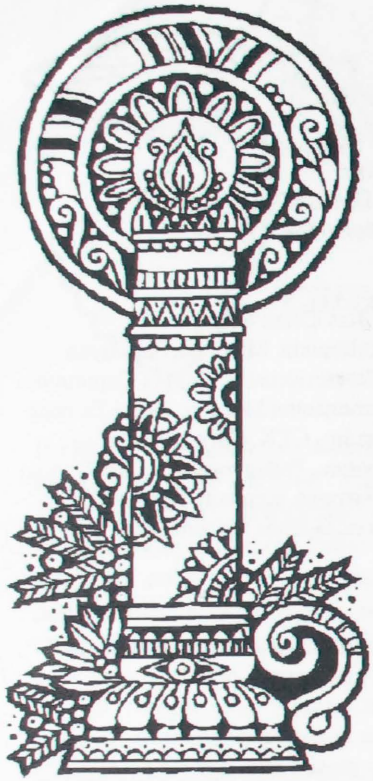

Провінційна Екзеутива Союзу Українок Канади на Альберту
Оксана Енслен, голова
Ліна Ґулуцан, референт Променя

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Британійську Колюбію
Вікторія Пушка, голова
Марія Гнатів, секретар

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки, Вінніпеґ, Манітоба
З НАГОДИ 65-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ ВІДДІЛУ
Анастазія Міщук, голова
Емілія Струтинська, референт Променя

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки, Гамільтон, Онтаріо
Олья Стриховська, голова
Олена Волошина, секретар
Валя Огієєнко, референт Променя

Ukrainian Women's Association of Canada, Olena Pchilka Branch, Yorkton, Saskatchewan
Dobr. Orysia Ehrmantraut, president
Gloria Wasylyniuk, secretary

Союз Українок Канади, Відділ ім. Софії Русової, при Соборі Св. Димитрія в Торонто, Онтаріо
Ярослава Балаюра, голова
Констанція Чорна, кор. секретар

Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka Branch, Transcona, Manitoba
Emily Bazylo, president
Shirley Sobkowicz, secretary

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки, Оттава, Онтаріо
Ліза Маларек, голова
Галина Михальчук, секретар

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки, Віндзор, Онтаріо
Марія Старух, голова
Оля Друль, секретар

Союз Українок Канади, Відділ при Катедрі Св. Івана, Едмонтон, Альберта
Наталка Гриців, голова
Наталка Петраш, кор. секретар

Союз Українок Канади, Відділ ім. Доньки України, Монтреал, Квебек
Оля Нарепеха, голова
Маруся Зимовець, секретар

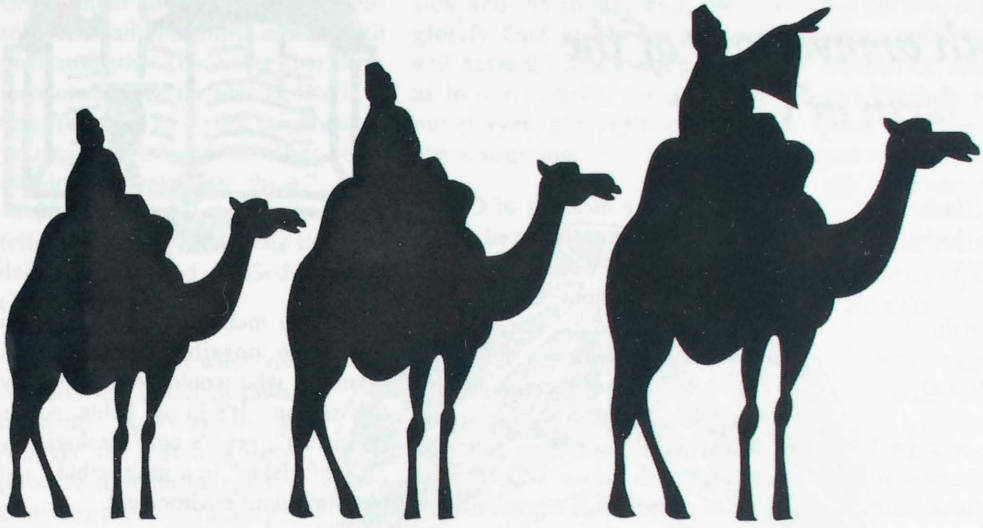

DONORS

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки, Дафин, Манітоба
Розалія Грицай, голова
Марія Ґорчинська, секретар

Ukrainian Women's Association of Canada, Daughters of Ukraine Branch, Roblin, Manitoba
Pauline Werbowetsky, president
Nellie Stolarachuk, secretary

Союз Українок Канади, Відділ ім. Ганки Романчич, Саскатун, Саскачеван
Циліна Качковська, голва
Славка Зип, секретар

Ukrainian Women's Association of Canada, St. Olha Branch, Vernon, British Columbia
Sophia Kniaz, president
Dorothy Panchuk, secretary

Ukrainian Women's Association of Canada, Olha Kobylanska Branch, Saskatoon SK
Rose Sopatyk, president
Vicki Rak, corresponding secretary

Союз Українок Канади, Відділ ім. Савелі Стечишин, Келовна, Британська Колюмбія
Анна Шепель, голова
Ровз Петращук, секретар

The Meaning of Christmas – a meditation on the 2000th anniversary of the birth of Christ

by Fr. Bohdan Hladio
St. Vladimir's Cathedral
Hamilton, ON

Reprinted from the
Hamilton Spectator,
6 January, 2001 A.D.

During the last 6 weeks we have witnessed the preparations for, celebration of, and fallout from the celebration of Christmas in our Canadian society. We have witnessed the hurrying and scurrying, the commercial frenzy, the stress of trying to arrange gifts, parties, dinners, etc. We have observed many of our western Christian sisters and brothers doing their best to maintain a pious, Christian perspective, trying to "keep Christ in Christmas" in the midst of all this hustle and bustle, as well as the celebrations of countless others for whom Christmas is a purely secular holiday, with no religious meaning.

Those of us who follow the Julian Calendar are to some degree insulated from all of this. Presents have been exchanged or received (in our Ukrainian tradition it's Saint Nicholas who brings the presents on December 19th), since we're still in the advent fast we haven't had the stress of arranging parties and festive meals, and we've probably had the chance to get together with family and friends in a quieter and less formal way, taking advantage of the vacation from work and school to have a truly peaceful holiday.

"What is the true meaning of Christmas?" This question is asked every year in countless TV specials, dinner and party conversations, and newspaper articles. As the old saying goes, "nature abhors a vacuum", and we might observe that human nature abhors a lack of meaning. It seems that everyone is concerned with this question, both those who would answer in a traditional Christian way, as well as those who would propose a purely secular response.

As Orthodox Christians preparing for our own celebration of this great feast we might begin our search for the true meaning of Christmas by traveling with the shepherds to Bethlehem. St. Luke the Evangelist tells us that as the shepherds tended their flocks on that first Christmas night 2000 years ago an angel of the Lord appeared to them, and announced to them the birth of Christ. Afterwards they saw "a multitude of the heavenly host praising God and saying: "Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men!" (Lk. 2: 13-14).

It's hard to imagine anyone in our Canadian society not knowing that Christmas is the time of "peace on earth and good will towards men". This phrase is constantly repeated, emblazoned on greeting cards, and preached as the central message of the feast by countless people, Christian and non-Christian alike. The reason for this is obvious. It would be hard to imagine a member of any religion (with the possible exception of satanists) who would be offended by this slogan. It's in the Bible, so it's "Christian", yet it's not "theologically uncomfortable" in a multi-ethnic and multi-religious environment.

The angels, however, sang "Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men!" If we read the whole sentence we see that peace and good-will are secondary to glorifying God. As Christians, then, our first step in understanding the true meaning of Christmas is tied to our glorification of God.

To be able to give glory we must have knowledge of the person or thing which is to be glorified, and a reason to glorify them. The goal of our Christian faith is not to know about God, but to know God. When I know that the child in the manger is the Son of God, the second Person of the Holy Trinity, Who "took on flesh" and became man for the sake of my eternal salvation, I cannot help but know the meaning of this feast. Our second step towards understanding the importance of this feast, consequently, is our knowledge of God - knowledge which is given us when we seek God humbly through prayer, worship, and the fulfilling of His commandments.

The child born in Bethlehem teaches us that the greatest commandment of all is the commandment of love. "You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul, with all your mind and with all your strength. This is the first commandment. And the second, like it, is this: You shall love your neighbour as yourself. There is no other commandment greater than these." (Mk. 12:30-31) St. John the Evangelist tells us that "He who does not love does not know God, for God is love." (IJohn, 4:8).

When we consider what "peace on earth and goodwill toward humanity" really means, we quickly see that it is only possible through love. Our contemporary society, though, puts very strong emphasis on tolerance. We often hear tolerance preached as a virtue. It's important to underline the fact that tolerance is absent from the list of Christian virtues - in fact, it's not mentioned at all in the New Testament! The difference between tolerance and love is that we can tolerate strangers, but we can only love those we know. Love requires knowledge of the object of one's love. So the third condition we might pose for the true appreciation of Christmas is a loving heart.

Love is the bridge between "Glory to God in the Highest" and "peace on earth, good will toward men". When we give God glory, we strengthen the love which is the only stable foundation upon which peace and good will can be realized. Love of God is a precondition for, as well as the consequence of, our glorification of Him.

Our glorification of God can, and must, take many forms. We glorify God in our Churches, during our Divine Services; in our charitable acts of feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and the imprisoned, etc. We glorify God in our loving family and personal relationships, as well as in our personal acts of piety, in our prayer, our vigil, our fasting, our almsgiving.

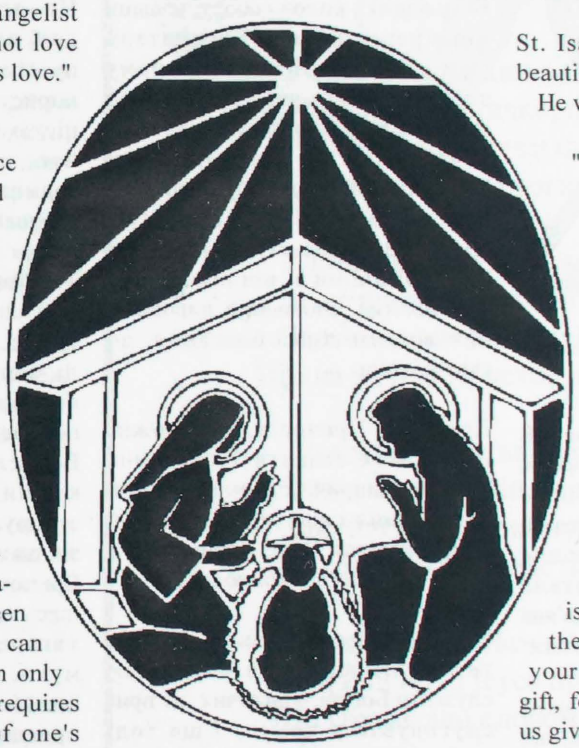

The birth of Christ is a feast of faith. To find the true meaning of this feast we must do the things that God expects of us - we must come to know Him, we must glorify Him, we must love Him, and show that love in our actions. As St. James writes: ". . . faith by itself, if it does not have works, is dead." (James 2:17) We are called to glorify God in everything we do, and in everything we are.

In the Birth of Christ all humankind is given a priceless gift - the gift of God's love for us, the gift of eternal salvation. The true meaning of Christmas is to be found in the physical manifestation of our love of God and our love of neighbour, which are a consequence of the Gift of God's incarnation, ministry, sacrificial death, and glorious resurrection from the dead. We love because God loves us, and we pray that He will eternally glorify those who glorify Him!

St. Isaac the Syrian explains this beautifully in his Christmas sermon. He writes:

"This Christmas night bestowed peace on the whole world; so, let no one threaten; this is the night of the Most Gentle One - let no one be cruel; this is the night of the most Humble One - let no one be proud. Now is the day of joy, - let us not revenge; now is the day of good will, - let us not be mean. In this day of peace let us not be conquered by anger . . .

...Today the Bountiful impoverished Himself for our sake; so, the rich one, invite the poor to your table. To-day we received a gift, for which we did not ask; so let us give alms to those, who implore us and beg. This present day cast open the heavenly door to our prayers: let us open our door to those who ask our forgiveness . . now the Divine Being took upon Himself the seal of humanity, in order for humanity to be decorated by the seal of Divinity."

В НАВЕЧІР'Я РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Це було так давно, майже півтори тисячі літ тому, в Царгороді.

Наступало Різдво Христове. В головному храмі столиці, соборі св. Софії, пройшло вже вечірнє Богослуження. Усі розійшлися по своїх домівках, і багатолюдне гамірливе місто огортала блаженна тиша. Велична Різдв'яна ніч урочисто опускалась на землю.

У темні сутінки собору через вікна вливався ніжний відсвіт зірок, що міріядами горіли в нічному небі. Вони нагадували світові про Вифлеємську зірку, яка привела колись мудреців зі сходу в маленьке юдейське містечко до Новонародженого Христа-Спасителя, нагадували про ту чудову ніч, коли збулось велике таїнство: зійшла на землю сама Любов, сама Істина - Бог явився у плоті.

І здавалось, що ось-ось у цьому глибокому небі пролунає ангельський спів: Слава у вишніх Богу, а на землі мир, хоч він якусь годину тому і звучав у цьому храмі.

Здавалося, ще й дотепер під куполами ніжно тремтять звуки святкових співів. Тихо, так тихо навколо . . . Але що це? Чий стогін? Чиї сльози? Чиї придушені ридання, так ще й в таку ніч?

Біля однієї з колон собору, впавши ниць перед іконою Богоматері, гірко ридав юнак в темному зношеному одязі церковного паламаря, і тіло здригалося від внутрішнього хвилювання. Здавалося, він радий був, що його тут ніхто не бачив і не чув. Піднявши нарешті, голову від камяної підлоги, він спрямував свій погляд, сповнений дивовижним вогнем віри і благання, до святої ікони.

Пресвята, Пречиста, допоможи! Навчи мене славити Тебе і Сина Твого! Відкрий уста мої! Пошли мені вміння співати! Допоможи мені, Пресвята Діво! - зривались з його уст слова палкої молитви.

Паламаря звали Романом. З дитячих літ він горів бажанням служити Богобі, з дитячих літ прислуговував у храмі. І ще тоді захоплювався святими звуками церковного співу. Сумував Роман через одне: він сам не вмів так віддати честь і хвалу Богові - мистецтво співу йому не вдавалось, незважаючи на всі зусилля хлопця.

Довгий час він служив при храмі Богоматері в Константиновополі, сумлінно виконуючи обов'язки паламаря. Аж ось його перевели сюди, в собор св. Софії, де Богослуження визначались особливою пишністю і красою і де часто правив сам патріярх.

Патріярх полюбив Романа за його старанність і святе життя, не відрізняв його, простого, від клириків, вчених співаків, які складали прекрасний хор. Однак саме тут почались для Романа важкі дні випробувань.

Не дрімають людська злоба, дріб'язкова заздрість: не могли простити клирики Романові, що він користувався любовю і прихильністю патріярха, переслідували його незаслуженими образами, насмішкаами. Роман все терпів, сумував тільки, що не вміє співати.

Так йшли дні за днями. Однак сьогодні, в навечір'я Різдва Христового, остання крапля переповнила чашу терпіння. Коли храм був переповнений людом, коли сам імператор був пристуній на Богослуженні, хористи викликавши Романа на солею, змушували співати, всіляко знущаючись над його невмінням. Він мовчав, і лише тепер, залишившись сам у храмі, страждаючи під тягарем непосильної душевної муки, виливав свої болі перед іконою Богоматері. Ні, він не просив помсти ворогам своїм, а благав у цю святу ніч змилостивитись оспівувати Господа.

Минав час, проте Роман не помічав його плину заглиблений у молит-

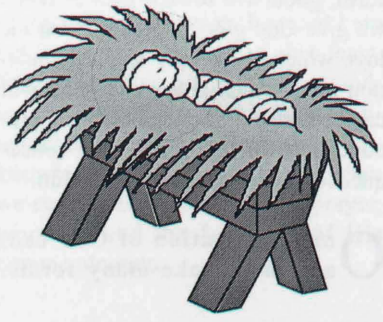

ву, і бачив лише причистий лик Божої Матері, в мерехтінні свічки, що догоряла.

Настав ранок і люд знову поспішав до храму на Богослуження. Гарно співав патріярший хор, а клирики з колючими посмішками поглядали на Романа. Незабаром його черга - співати кондак. Нікого не бачив Роман, нікого не чув, але коли прийшла ця мить, вийшов на солею і . . прекрасним голосом, натхненний Духом Святим, пречудово заспівав „Діва сьогодні Предвічного родить, земля вертеп Неосяжному приносить. Ангели з пастирями славословлять, а мудреці за зорею подорожують, бо задля нас народилось Дитя - Предвічний Бог".

Коли закінчив - озирнувся. Його недавні вороги були сповнені трепетним захопленням і дивувалися: Хто це? Хто навчив його так співати?

І розповів Роман людям про дивну милість Господа в цю ніч, коли він, повернувшись із храму наситившись сльозами і не вкусивши хліба, ліг і заснув.

У сновидінні з'явилась йому Мати Божа і, подавши згорток, сказала: Відкрий уста і вкуси. Він вкусив - і відразу ж прокинувся, відчуваючи дивну радість на серці і ясність у думці. Він прокинувся новою людиною, якій Пресвята Діва повідомила про дивний дар - складати священні пісні.

Так була почута щира, сердечна молитва простого паламаря.

Зернятко, 1996,
Ukrainian Orthodox Word, 31/01/01

ПОНЕСИСЯ КОЛЯДКО

Як засяють зірки на Свят-Вечір,
Понесися, колядко, простором,
Як веселої вістки предтеча -
Над землею, що стогне під горем.

Злинь під тиху, невеселу стріху,
Де вечірний сум оловом бродить,
Задзвени там домашнім на втіху,
Що на землю Христос нині сходить.

Звесели ти батька, матір, діти,
Та й з чола розвій їм чорну тугу,
Хай хоч нині прокинуть квиліти,
Хай хоч нині бадьорість - їх другом!

Не журіться! Нам нині на поміч
Марія мати Ісуса приносить,
Що вбиває зло словом, як з грому
Й маловірам надію приносить!

Як засяють зірки на Свят-Вечір
Понесися, колядко, на втіху -
Там, де горе зболілі гне плечі -
Там, де рідна, похилена стріха . . .

Богдан Лепкий

Meditation for Christmas

by an Orthodox monk

We will interrupt the description of the Nativity services for a while so that we can reflect on some of the words from the gospels which the Church has brought to our attention during this feast.

The shepherds said one to another, Let us now go even unto Bethlehem, and see this thing which is come to pass, which the Lord hath made known unto us.' Let us, too, go even to Bethlehem. Let us climb that hill 'unto the hills, from whence cometh my help'. Climbing up to Bethlehem implies an effort; but shall we let such a great occasion slip by?

'Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, into Judea, unto the city of David, which is called Bethlehem, to be taxed, with Mary his espoused wife, being great with child'. It is no longer Caesar Augustus, but the King of kings who decrees that 'all the world should be taxed... every one into his own city'. Each person must declare sincerely which city he has chose, to which group he allies himself. Some will choose Rome; others Athens. Shall I choose riches, or power, or intelligence? No. Those cities are not for me. I shall not even choose Jerusalem, the place where God manifests his glory. During my earthly life, I wish to be a citizen of Bethlehem, and to have that humility and that poverty as my share; with Mary, with Joseph and with Jesus, I would like my name to be enrolled in that little town which may be despised or ignored by men, but is so great before God.

Behold, I bring you good tidings of great joy ... unto you is born this day a Saviour...' The birth of Jesus at Bethlehem is not a far-distant historical event which is of no concern to me. And, if it does concern me, it is not merely because I am a member of the great human collectivity. The message of Christmas is not addressed to humanity in general, it is addressed to each person in particular. It reaches each soul in a way that is unique and exceptional. This joy is announced to me in a different way than to any one else; it is to me and for me that a Saviour is born. Let us recognise the Nativity of Christ as a very personal gift. Let us receive this gift with faith and thankfulness.

And lo, the star, which they saw in the east, went before them, till it came and stood over where the young child was'. The Magi followed the light which was given to them faithfully: being obedient to this light, they were led by it to the child. If I try to be faithful to the full measure of light that God has given me, if I have the courage to leave all to follow the star, if I decide to be true and obedient to my conscience (whatever may happen), and ready to 'bear witness of the Light... that was the true Light, which lighteth every man that cometh into the world', the divine light will not fail, in spite of my ignorance, to lead me - not in any abstract way, but through all the concrete circumstances of life, and whenever it is needed -- right up to the Child in whom I have placed all my hope.

And she brought forth her first-born son, and wrapped him in swaddling clothes, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn'. This birth in a manger declares that Jesus wants to be counted among the poorest, among the most humble; he will be found among the disinherited, the sick, the prisoners, the sinners. I would rather be poor with Jesus than be rich without Jesus. I prefer to be in a cave with Jesus, Mary and Joseph than in the inn where there is no room for them. Then, too, we must accept the fact that, for those who love Jesus, there is no place in this world. 'The Son of man hath not where to lay his head'.

And this shall be a sign unto you; Ye shall find the babe wrapped in swaddling clothes....' I seek a God and Lord, and I find a tiny child. The message of Christmas is a message of childhood: 'Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child shall in no wise enter therein'. God does not ask us to renounce the adult knowledge and discretion needed to accomplish our earthly tasks, but, in our relations with him, he wants us to return to the trusting simplicity of a child. The child has faith in his father; he walks hand in hand with him; he knows that his father will lead him where he needs to go, he knows that his father will protect him, feed and shelter him; he allows himself to be led by his father, eyes shut without the least anxiety. When he speaks to his father, he does not try to use any complicated formula, he says quite simply and

affectionately what he wants to say. And this is what the little child of Bethlehem symbolises for us. Furthermore, Jesus' childhood is more than a model to be imitated; it is one of those mysteries of the Saviour's life which, although they are historical and transitory, also have an eternal reality; Christmas is a favourable time at which to honour the mystery of Jesus' childhood.

'They saw the young child with Mary his mother, and fell down, and worshiped him: and when they had opened their treasures, they presented unto him gifts; gold, and frankincense, and myrrh.' Like the Magi, we offer our treasures and we offer the little child the most precious things we have. In spirit we offer gold, the sign of Jesus' sovereignty over all riches and all created things, a sign also of our own detachment from earthly goods. In spirit we offer incense, the sign of adoration, for Jesus is not only the king of the universe, he is our God. We offer in spirit myrrh, the spice with which we honour in advance the death and burial of Jesus and through which too, is represented our own renunciation of bodily pleasures. Lord Jesus, accept my offering.

'And the shepherds returned, glorifying and praising God for all the things that they had heard and seen...' Lord Jesus, before we leave Bethlehem, or come to the end of this feast of the Nativity, allow us to see something of what the shepherds saw, to hear something of what they heard, and to receive in our hearts the message which is preached to us from the manger.

Ye are the body of Christ, and members in particular.' The feast of Christmas is the feast of the mystical Body,

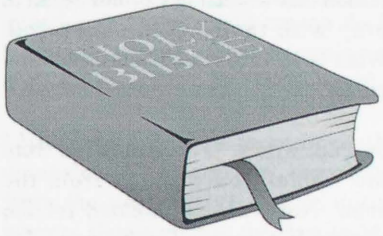

for it is through the Incarnation that men have become members of Christ. Whatever theological interpretation we give to this great spiritual and patristic affirmation of our incorporation into Christ, we must believe that with the Incarnation, an ineffable union -- that passes all understanding- began, in human flesh, between Jesus Christ and men. Beyond the particular historical event which took place at Bethlehem and through which the Son of God took on a visible human body, another event took place that concerns the whole human race: God, in becoming incarnate, in some way weds and assumes the human nature which we all share and creases between himself and us a relationship which, without its ever ceasing to be that between the Creator and his creature, is also that between the body and its members. There is union without confusion. Christmas allows us to become most deeply conscious of what is our true nature, human nature, re generated by Jesus Christ.

And the Word was made flesh'. These words summarise and express the feast of Christmas perfectly. If we give them their full meaning, we will understand that they do not only concern the mystery by which the Son and Word of the Father became man: this formula also carries an implication of a moral and practical order. Our flesh is often a source of temptation and sin to us. May the Word of God therefore become flesh in us, may it enter into our body. May the power of this Word (for there can be no question of its being an Incarnation in substance) pass from the exterior to the interior, and so, into our bodies; then the law of the Spirit will prevail over the law of the flesh. Christmas will have a true meaning for us only if our own flesh becomes transformed, changed and ruled by the Word made flesh.

http://cygnus.uwa.edu.au/~jgrapsas/pages/main.htm - The Greek Orthodox Diocese of Australia

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO

Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

Spirituality

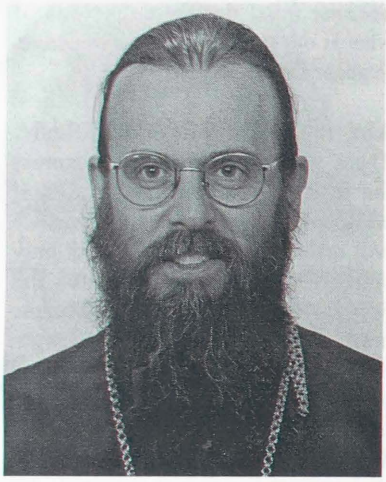

Fr. Bohdan Hladio

Going Topless

"For as the woman was from the man, even so the man also is through the woman; but all things are from God. Judge among yourselves. Is it proper for a woman to pray to God with her head uncovered?" (I Cor. 11:12-13).

It has always been traditional for women to cover their heads when they attend Church. This has been a universal custom among Christians since apostolic times. Anyone who has been to a traditional Orthodox country like Ukraine, Russia, Romania, etc. is struck by the fact that women always wear a scarf on their heads when they enter a Church. All our "foremothers" wore scarfs on their heads, both in and out of Church. Until the Second Vatican Council (1963-65) all Catholic women were obliged to wear a head covering in Church, and this custom was even prevalent among many Protestants until fairly recently.

This custom has also been controversial since apostolic times (so we know it must be Orthodox!). St. Paul writes to the Corinthians (I Cor. 11: 1-16) about head coverings for the specific reason that women in Corinth began to pray with their heads uncovered. What is so important about head coverings? Why is this even an issue?

St. Paul writes, "For man is not from the woman, but woman from the man. Nor was man created for the woman, but woman for the man. For this reason the woman ought to have a symbol of authority on her head, because of the angels." (I Cor. 11:8-10). A difficult passage to understand, especially in our day and age of militant feminism, egalitarianism, and "interchangeability" (though it is usually misidentified as equality) between the sexes.

How is a head covering a symbol of authority? The word used here in the original Greek is *exousia*. The translations of this word, interestingly, include "power; liberty, license; authority". This is the exact word used in the Greek text of the Liturgy when praying for the civil authorities. This "authority" has been historically identified with the authority of the husband over the wife - but the fact that a head covering is traditionally worn in Church by all women, young and old, married and unmarried, and not just married women, would tend to dispute this interpretation.

"Because of the angels". Perhaps we have a key in this phrase. Why should a woman cover her head "because of the angels". Angels do not marry, nor are given in marriage. Angels submit to the authority of one another, but ultimately to the authority of God. Heavenly, angelic life has its own "ordo", or order. The life of the Church, of society, and of the family also has its own order, its own hierarchy. And ultimately, we might say that the fact that women are called to cover their heads when praying is a sign, not of denigration, not of a second-class status, but a sign of exaltation, a sign of a special vocation.

An interesting aspect of our liturgical vesture is that only women, monastics, and certain clergy are permitted to wear head-coverings in Church. The head coverings of the clergy in our tradition clearly have the character of an "exaltation", for they are regarded as marks of distinction. The head coverings of monastics (both men and women) might be seen as a reminder of their essential vocation, which is to pray to God unceasingly. And so

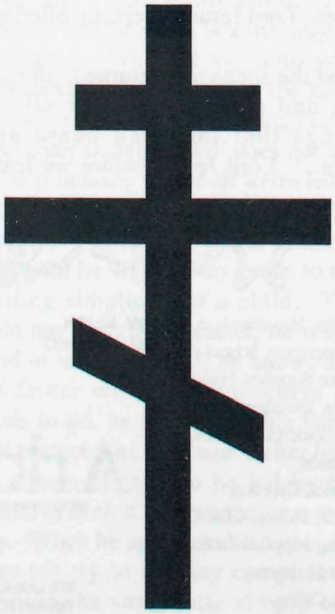

rather than taking the contemporary worldly approach and assuming that any distinction between the garb of men and women must ipso facto exist for the denigration of women, we might better see the practice of women covering their heads in prayer as the Church's recognition of an exceptional and unique dignity which women possess before God.

What should a woman wear on her head? Traditionally women wear scarves. It became fashionable to wear hats during this last century in the west, but we must be very careful in accepting fashion into the Church. For example, it has become common to see men wearing hats indoors. This is totally unacceptable as far as etiquette and common courtesy is concerned, but it is observed everywhere. I have had to ask men to remove their hats not only in the hall, but in the Church as well!!

Scarves as opposed to hats remind us why our heads are covered. It is because of our humility to the commandments of God, not out of a desire to draw attention to what we're wearing. Regarding this question it's perhaps worthwhile to remember that in another place St. Paul says that women should ". . . adorn themselves in modest apparel, with propriety and moderation . . ."(I Tim. 2:9)

Is wearing a hat or scarf in Church obligatory? Obviously not. St. Paul says "ought", not "must". Nowhere is it written that women who pray with there heads uncovered are going to hell. But this question itself is not a proper question. The "Christian" question is "what good reason do I have, as a woman, for not wearing a head-covering when I go to Church?"

Those interested in a more in depth discussion of this question, especially from the perspective of Orthodox women, should consult the Handmaiden, issues Winter, Spring, Summer, and Fall of 1997 and Winter of 1998. The Handmaiden is an excellent magazine for and about Orthodox women published by Conciliar press. I would highly recommend subscribing to this excellent source of spiritual, theological and practical knowledge.

In looking at many issues in the church we often bring with us a whole set of non-Orthodox preconceptions. Of the fact that there has been a deliberate and thorough attack on traditional and conventional categories of gender language and roles going on for the past 30+ years there is no doubt. We would be doing ourselves, as well as our Church, a disservice to pretend that these ideas have not influenced our thought patterns. We should be as questioning of our own assumptions as others are of our scripture, tradition, or Church practice when we deal with "hot" issues such sexuality, gender roles in the church, etc.

Fr. Alexander Schmemann expresses this thought very beautifully in his excellent book "For the Life of the World" (p.83-84). "In our time the Church, following the modern trend toward the 'equality of the sexes', uses only one-half of the Christian revelation about man and woman, the one which affirms that in Christ there is neither 'male nor female' (Gal.3:28). The other half is ascribed again to an antiquated world view. In fact, however, all our attempts to find the 'place of woman' in society (or in the Church) instead of exalting her, belittle woman, for they imply too often a denial of her specific vocation as woman."

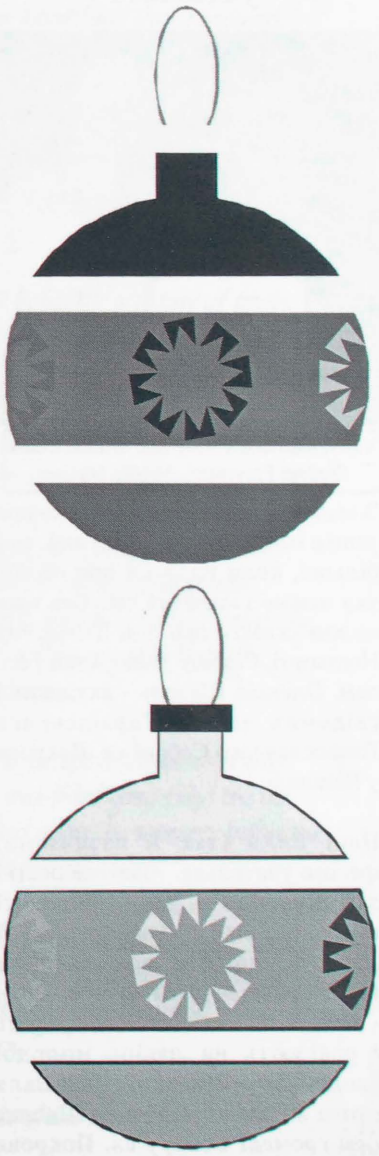

Жіночі Постаті
Women of Influence

Вітаємо з добре заслуженим успіхом

Valentine Noseworthy and Middle Years Student Presenter - Nicole Isbester

З великою приємністю читаємо про успіхи нашої молодої генерації, тим більше, коли йдеться про особу, яку знаємо з молодих літ. Ось таке можна сказати про п-ні Валентину Новзворті, старшу доню Анни і бл. пам. Олексія Шевель - активних і свідомих членів Українського Православного Собору св. Покрови у Вінніпезі.

Пані Валя (так її називаємо) фахова учителька. Свої здібності і замилування до педагогії проявляла вже в молодому віці. Її лагідна, спокійна, зрівноважена вдача притягає дітей до себе. Вони - діти, своїм інстинктом відчувають і реагують на любов молодої вродливої учительки. Пані Валя вчила в Рідній і Недільній Школах при громаді Собору св. Покрови довші роки. Була також активною СУМК-івкою і кількакратним інструктором на оселі „Веселка", а тепер є незаступимою членкинею Союзу Українок Канади від ім. кн. Ольги. Вона вповні двомовна, часто провадить різні імпрези і святкування. П-ні Валя належить до Краєвої управи і до Провінційної екзекутиви де останню репрезентує в Провінційній Жіночій Раді (Provincial Council of Women).

Здобувши на Манітобському Університеті ступінь бакалавра (BE) почала свою учительську карієру в публичній школі *Ecole River Heights Middle Years School in the Winnipeg School Division No. 1,* де учителює по сьогоднішний день. Пані Валя бере участь в багатьох шкільних програмах, які мають на меті поліпшити рівень освіти дітей з різними недомаганнями, а особливу увагу вона присвячує дітям, що мають проблему зі слухом - трактуючи їх на рівні зі всіма іншими дітьми. Вона була одною з перших учителів, що вповні інтегрувала дітей з особливими, недомаганнями до регулярної кляси защо в 1998 р. одержала Посвідчення *(Certificate of Recognition from the Manitoba Council of Exceptional Children).*

В цьому році п-ні Валя була два рази відзначена за свій величезний вклад в ділянку освіти - праці з дітьми.

26 квітня 2001 р. в Манітобському Університеті з участю понад 400 осіб відбулася церемонія відзначення визначних учителів і професорів університету *Students' Teacher Recognition Reception,* яку організували і спонсорувала Студентська Унія Манітобського Університету разом з *University Teaching Services.* Імена кандидатів на відзначення могли подати тільки найкращі студенти - абсольвенти. Ми радіємо і гордимось, що між цією особливою групою визначних людей з 20-ти учителів і 20-ти професорів університету була наша пані Валя Новзворті. Молодь належно оцінила її труд і працю. Другу нагороду дістала п-ні Валя 18-го жовтня від *Manitoba Middle Years Teaching Association,* за її величезний вклад праці в програму навчання в шкільній дивізії, *School Division #1.*

СУК Відділ ім. кн. Ольги при Соборі в 1000 р. номінував п-ні Валю як кандидатку на почесне звання „Визначної Жінки Року", що вона одержала від *YM-YMCA Women of Distinction Award.*

Мимо своєї важкої учительської порграми п-ні Валя незабуває свого українського кореня, продовжує учительювати в Недільній Школі, належить до заряду Соборної Управи де виконує обовязки Культурно-освітнього референта.

В своїому приватному житті п-ні Валя є зразковою дружиною, мамою двох дітей та доброю господинею. Її доня Оленка закінчила Манітобський Університет і пішла слідами своєї мами. Син Давид, ще продовжує студії на згаданому університеті. Обоє дітей володіють української мовою.

Бажаємо п-ні Валі та її родині рясних Божих Благословень та дальших блискучих успіхів як в професійному так і в приватному житті. НА МНОГІ ЛІТА!

М.З і Л.О.

My Quilt

As I faced my Maker at the last judgment, I knelt before the Lord along with all the other souls.
Before each of us laid our lives like the squares of a quilt in many piles.
An Angel sat before each of us sewing our quilt squares together into a tapestry that is our life.

But as my angel took each piece of cloth off the pile, I noticed how ragged and empty each of my squares was. They were filled with giant holes. Each square was labeled with a part of my life that had been difficult,
the challenges and temptations I was faced with in everyday life. I saw hardships that I endured, which were the largest holes of all.

I glanced around me. Nobody else had such squares. Other than a tiny hole here and there,
the other tapestries were filled with rich colour and the bright hues of worldly fortune.
I gazed upon my own life and was disheartened. My angel was sewing the ragged pieces of cloth together, threadbare and empty, like binding air.

Finally the time came when each life was to be displayed, held up to the light, the scrutiny of truth.
The others rose, each in turn, holding up their tapestries. So filled their lives had been.

My angel looked upon me, and nodded for me to rise. My gaze dropped to the ground in shame.
I hadn't had all the earthly fortunes. I had love in my life, and laughter. But there had also been trials of illness, and death, and false accusations that took from me my world as I knew it.

I had to start over many times. I often struggled with the temptation to quit, only to somehow muster the strength to pick up and begin again. I spent many nights on my knees in prayer,
asking for help and guidance in my life. I had often been held up to ridicule, which I endured painfully, each time offering it up to the Father in hopes that I would not melt within my skin beneath the judgmental gaze of those who unfairly judged me.

And now, I had to face the truth. My life was what it was, and I had to accept it for what it was.
I rose and slowly lifted the combined squares of my life to the light. An awe-filled gasp filled the air.
I gazed around at the others who stared at me with wide eyes. Then, I looked upon the tapestry before me.
Light flooded the many holes, creating an image. It was the face of Christ.

Then our Lord stood before me, with warmth and love in His eyes. He said,
"Every time you gave over your life to Me, it became My life, My hardships, and My struggles.
Each point of light in your life is when you stepped aside and let Me shine through,
until there was more of Me than there was of you."

May all our quilts be threadbare and worn, allowing Christ to shine through.

Return to Smoky Lake

by Eya Donald Greenland
Reprinted from The Globe and Mail, October 22, 2001

My husband left town last week with another woman. His older sister. Yes, you're still reading The Globe and Mail, and no, The Globe hasn't inadvertently printed a story intended for the supermarket tabloids. My hip, urban, fiftysomething husband and his gracious, conservative, suburban sister -- a grandmother already, for heaven's sake -- are on a pilgrimage.

Fifty-one years ago, Ivaan and Nadia were six and nine when, accompanied by their parents, they left home and emigrated to Smoky Lake, Alta. Where was home? From 1945 to 1950, home was a series of DP camps in Germany. Before that, home was a German slave labour camp where their parents were interned and where Ivaan was born. Before arriving in Nazi Germany, home was in Poland, where their Ukrainian parents had settled and where Nadia was born.

Today I am looking at a tiny black-and-white photograph of them and their parents in 1949, standing on the back of a military truck. An American soldier leans against the side of the truck. What strikes me most about the children is their little stick legs. Ivaan is waving -- or maybe saluting. Another photo shows the four of them standing on a railway platform. Nadia is leaning on what looks like a canvas duffel bag that reaches to her waist. It contains the family's only possessions.

Ivaan and Nadia were among the lucky ones; their dad's childhood friend in Ukraine had been among the first wave of Ukrainian immigrants to Canada. Once established as a blacksmith in Smoky Lake, Mr. Tywoniuk agreed to sponsor the family to Canada.

Fifty-one years later, Ivaan and Nadia have returned to Smoky Lake. Their trip was supposed to have taken place last year but Ivaan's stroke and Nadia's husband's heart surgery intervened. The journey was postponed for a year. No matter: this is the 75th anniversary of the Town of Smoky Lake and Ivaan and Nadia are there for the celebrations.

Ivaan remembers Smoky Lake as a wonderful, magical place. He recalls that Santa Claus arrived by helicopter and that Christmas gifts for the children were dropped from the sky into the snow. Nadia -- three years older but infinitely wiser -- remembers the bitter cold, and the fact that their already frail father had to go even farther north to work at some hard physical labour -- logging? mining? -- for weeks on end. She also remembers how astonished she was when she learned that a book was something a person could actually own -- someone like her, for example. Neither of them remembers that the family lived in one small room, although their own deceased parents have told them that this was so.

Smoky Lake has the distinction of being the most photographed town in Alberta. A photographer named Gavinchuk, whose family still owns

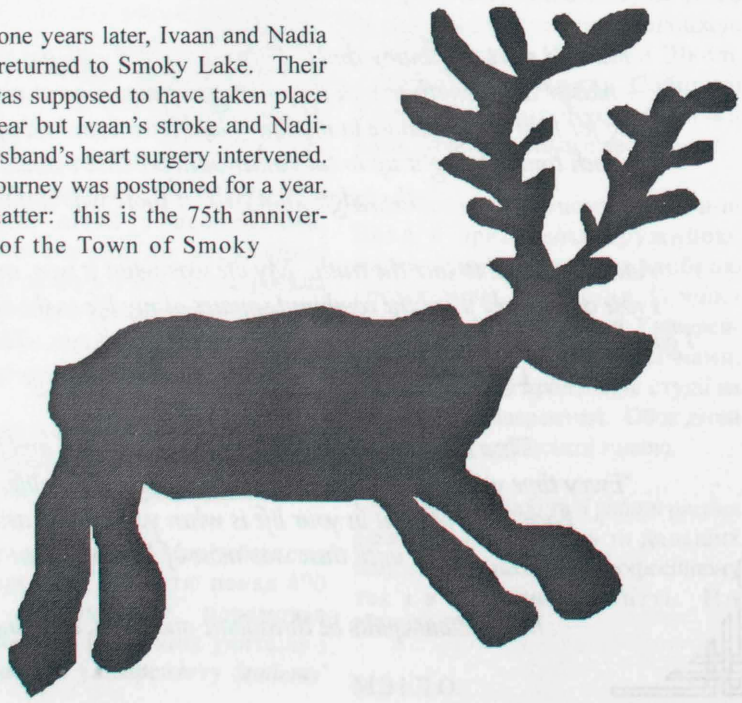

and operates a photo studio in Smoky Lake, has photographed every single resident of the town over the years. His photographs include a group photo of all the town's children in 1951, including Ivaan, Nadia, and Martha Foty. Martha was the daughter of the Ukrainian Orthodox priest in Smoky Lake. She's still one of Nadia's dearest friends.

Another photo shows Ivaan and Nadia's mother in the classroom at Smoky Lake School. She's standing at the blackboard and has clearly been taking English lessons. On the blackboard behind her is written: "I have played. You have played. He/she/it has played." Their mother also taught Ukrainian at the school.

Fifty-one years later, Ivaan and Nadia are fulfilling a dream they have shared for who knows how long. They visit Mr. Tywoniuk in the nursing home. He's well into his nineties. He still remembers them. The next day, they take him out in his wheelchair to see his old blacksmith shop. A man who owns the store next door looks at Nadia in amazement. "I remember you," he says. "You were in my class at school 50 years ago." Ivaan and Nadia take Mr. Tywoniuk to the cemetery where his wife is buried. They bring flowers to her grave. They say thank you.

My husband is one cool customer. He's so laid back that he suffered a heart attack once, and forgot to mention to me that he was in the hospital. But when he phoned home from Smoky Lake last night, his voice was wild with excitement. "This was the best of all possible times to be in Smoky Lake -- so many incredible coincidences to tell you about!"

I wonder what amazing stories they will come back with. But what story could be more amazing than the fact that Ivaan and Nadia, who survived scarlet fever, bombs, whooping cough, starvation, rheumatic fever and burning buildings together, yet who are as different as chalk and cheese, are together, middle-aged, alive -- in Smoky Lake, Alberta?

Submitted by Halia Lypka
Hamilton ON

Along the Kyiv Road to Lviv

Here lies the landscape that awaits
The artist's vision and the brush...
A beauty incomparable
Of grandeur, breath-taking and lush!
No word, no song can fully raise
Comparisons to the degree,
You were content with what
you viewed...
For there is much, much more to see!

Tall grasses grow and patchy woods
Along the highway's curve on curve;
That run from Kyiv on to Lviv,
And seem abundantly to serve
The cows, the goats,
the sheep that graze,
Tethered on countless ropes and chain
That old men hold, sitting on stools,
And smoke without the least disdain.

Here, too, along the highway stand
Quaint villages from ancient dawn.
With homes where but the
roof tops show
From out the board fences thereon.
It's here the village poultry feeds,
Pecking on bugs along the road...
Oblivious to the traffic there,
The geese gaggled,
the roosters crowed!

But also midst this poultry stand
Benches laden with garden fare...
Pumpkins and melons, onions, spuds,
All that is grown can be found there.
And here the aging women sit
And tend to each, whatever sale;
They barter with whomever stops,
To satisfy them without fail.

And here and there on hydro poles
Are stork nests at the very tops;
that look like raised, old washing tubs,
Using the hydro posts as props!
And storks, real storks fly lazily
Above the fields that lie nearby,
Croaking and calling to themselves,
Or, perhaps to the passer-by.

Then, in the sections of the road
Open to view, in endless field
Lie valleys, each with distant ridge,
That leave you breathless
with their yield!
A yield of beauty that you awe
With joy which you cannot restrain...
And, humble pride
your roots were born
In this, so beauteous Ukraine!

Peter Kuzyk -- October 15, 2001

ВІНШУВАННЯ

З Різдвом Христовим і
Новим Роком
Хай Вам щастить за
кождим кроком,
Хай у Вашій хаті радість ликує,
Христос Рожденний
в мирі царствує.

Щоб радість і щастя
з Вами царило
Сонце із неба Вас благословило.

Христос народився,
радість для світа,
Мир у Вашому домі,
на Многії Літа!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Хай з Різдвом Христовим
У Вашім домі мир царить!
Хай добром і здоров'ям
Бог нас щиро обдарить!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Добрий вечір тому,
хто в домі цьому:
І старому й малому,
і господареві тому!

Дай, Боже, у мирі й добрі
святкувати,
А нарік ще кращих святок
Вам діждати.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Дай же Вам Боже, у полю роду,
У полю роду, у хаті згоду.

Дай же Вам Боже широкі ниви
А на тих нивах рясні ячмена,
В перо пернисті,
в зерно зернисті.
В зерно зернисті,
в колоси колосисті.

Вінчуємо вам щастям,
здоровлям.
Щасливі свята, многії літа!

Подала Галина Мельник-Марко

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Пресове Повідомлення

По 50-ти роках неперервної праці, Інститут Дослідів Волині і Товариство „Волинь" у Вінніпезі, припиняють свою діяльність, переносять свої публікації та книжки до Державного Волинського Університету, та до інших наукових інституцій України.

Пересилка книжок на Україну дуже коштовна, а ми немаємо на руках фондів, щоб це зробити. А тому звертаємось до людей доброї волі, помогти нам фінансово, бо в Україні існує велика потреба і вимога діяспорної літератури, особливо працю Митрополита Іларіона (професора Івана Огієнка).

Допоможіть нам зреалізувати це благородне діло, та посилайте свої пожертви на:

Research Institute of Volyn
P.O. Box 606
Winnipeg, Manitoba
R3C 2K3

Заздалегідь Вам сердечно дякуємо.

Сергій Радчук, голова Надія Шаварська, секретар

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

For Our Children
Нашим Дітям

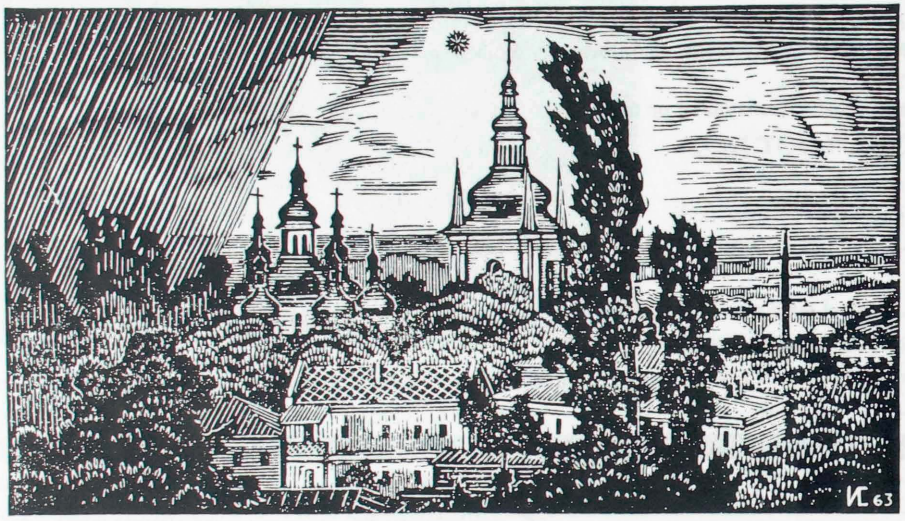

24 НОВА РАДА СТАЛА

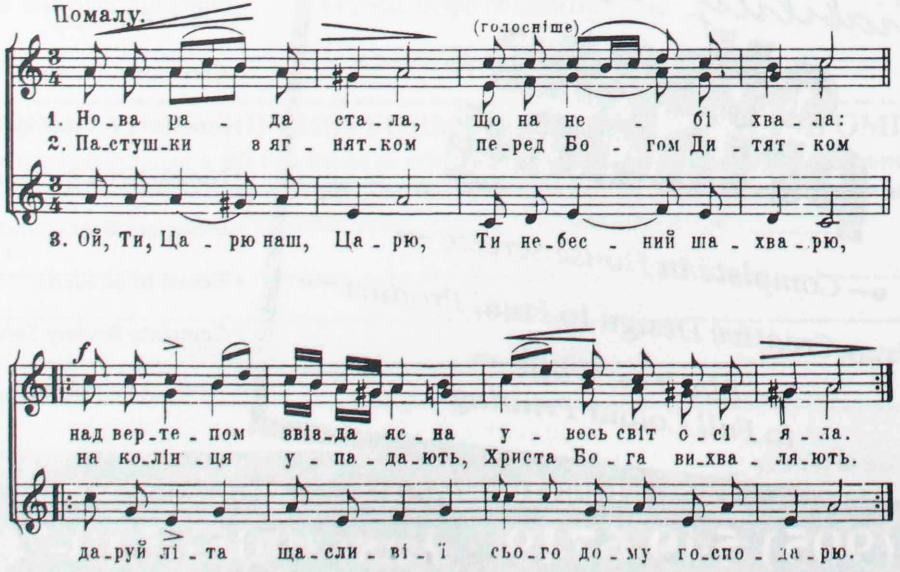

ЯЛИНОЧКА

Ми ялинку принесли
Аж з того ліска,
І поставили її
На ослін в куточку.
Скільки іграшок, прикрас
Діти назбирали!
І горіхів золотих,
Яблук і мігдалів!
Павутиння золоте,
Ланцюжки сріблясті,
Різні кулечки, дзвінки
Зорі променясті . . .
А, найкраще над усе -
Янгол на верхівці,
І під гілячком вертеп
При самій долівці.
Мати Божа і Дитя -
Наш Господь ласкавий -
Ждуть від нас і колядок
Й добрих діл на славу.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

(коляда для дітей)

Нова радість стала,
Яка не булвала,
На Вкраїні зірка ясна
Світлом засіяла

Радуйтеся, діти,
По всій Укаіні,
Народивсь малий Ісусик
У яслах на сіні!

Три князі зі сходу
Й ангели небесні
Поклонились, прославили
Дитятко чудесне.
Українські діти
Скоро поспішали
Та й Ісусові дарунки,
Щиро дарували

(Промінь, січень 1982)
К. Перелісна

Children Learn What They Live

If a child lives with criticism,
He learns to condemn...
If a child lives with hostility,
He learns to fight...
If a child lives with fear,
He learns to be apprehensive...
If a child lives with pity,
He learns to feel sorry for himself...
If a child lives with jealousy,
He learns to feel guilty.

BUT

If a child lives with encouragement,
He learns to be confident...
If a child lives with tolerance,
He learns how to be patient...
If a child lives with approval,
He learns to like himself...
If a child lives with acceptance,
He learns to love...
If a child lives with recognition,
He learns it is good to have a goal...
If a child lives with fairness,
He learns what justice is...
If a child lives with honesty,
He learns what truth is...
If a child lives with security,
He learns to have faith in himself and those about him...
If a child lives with friendliness,
He learns the world is a nice place in which to live.

Reprinted from Hyde Park News, Hyde Park School for the Deaf, Los Angeles
Submitted by Olia Holowasz, St. Catharines

Dora Budzinski Celebrates Her 100th Birthday

The Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral in Winnipeg, Manitoba, was the setting for a very special occasion on May 12, 2001. It was the celebration of the 100th birthday of Dora Budzinski, a long time member of the Ukrainian Orthodox Church. Dora is the first member of the Holy Trinity Cathedral to have reached her 100th birthday.

A delicious luncheon was prepared and served by Betty Gorchinski and her staff for 143 family and friends who came to help Dora celebrate this special day. Nettie Godneir, Dora's youngest daughter, brought greetings from the family to all who attended.

The afternoon program was hosted by a long time family friend, Gladys Worthington, from Brandon, Manitoba. A lovely poem was read by Dora's daughter, Elsie Witteveen, from St. Mary's, Ontario. A slide presentation by grandson Gregory Bodnarchuk gave everyone a visual picture of her life, including very old pictures of Dora's parents and in-laws. It also included pictures of her very young married days to George Budzinski as well as their years spent farming in Insinger, Saskatchewan, in Oak Lake, Manitoba, and in Binscarth, Manitoba. It was a very special time of remembering events and occasions that had taken place. It also gave a sense of history to the grandchildren and great-grandchildren and helped all of us to remember the old Chinese proverb that "to forget one's ancestors is to be a brook with a source, a tree without a root...".

Helen Garrity and Nell Mischuk presenting Dora with Certificate from the UWAC Lesia Ukrainka Branch, along with a bouquet consisting of red roses and wheat in the presence of His Beatitude Metropolitan Wasyly

Messages were brought from local dignitaries: His Beatitude Metropolitan Wasyly, Bishop of the Cathedral; the Rt. Rev. Mitred Archpriest William Makarenko, Chair of the Presidium of the Consistory of the UOCC; Dr. Roman Yereniuk, President of the Holy Trinity Cathedral of Winnipeg; Sonja Bejzyk, National President of the UWAC; Helen Garrity, President of the Manitoba Provincial UWAC Executive; Nell Mischuk, President of the local UWAC; and Iris Bugera, President of the Outreach Committee.

Certificates were also presented to Dora by His Beatitude Metropolitan Wasyly and Sonja Bejzyk. A bouquet of roses with wheat in them celebrating 67 years of membership in the UWAC was presented by Helen Garrity and Nell Mischuk. A bronze icon was also presented by Iris Bugera on behalf of the Outreach Committee.

Messages from Queen Elizabeth, Prime Minister Jean Chretien, Governor General Adrienne Clarkson, Lt. Gov. Peter Luba, Premier Gary Doer, MLA St. James Bonnie Korzeniowski, MP Winnipeg

Dora receiving certificate from Sonja Bejzyk, National President UWAC

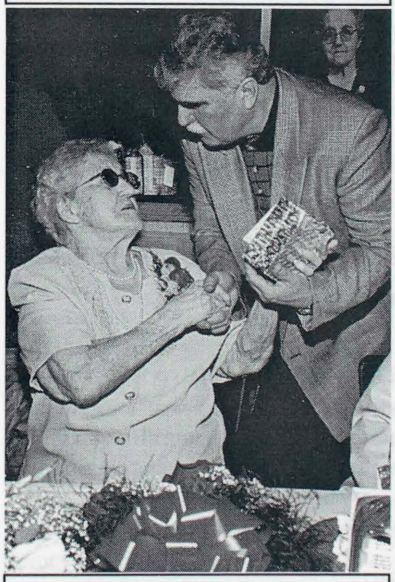

Dr. Roman Yereniuk, President Holy Trinity Cathedral congratulating Dora (with pin cushion made by Dora)

Centre Pat Martin, Mayor of Winnipeg Glen Murray, radio station CJGX of Yorkton, were read by grandson Stacey Godneir.

Dora's thank you to each of the dignitaries were Ukrainian pin cushions she had embroidered herself this past year.

A beautiful floral arrangement of 100 roses was presented to Dora by her grandson Mervin Bodnarchuk on behalf of the 11 grandchildren she has, and his kind words of appreciation for her influence in their lives was heartfelt by all who were there. He also talked about Dora's two children who had passed away, Mary Bodnarchuk and Bill Budzinski. A moment was taken to silently remember those children she had lost. Great-grandsons Mitch Witteveen and Lucas Lesley presented her with white orchids and white roses for the twenty-four great and four great-great-grandchildren she has.

In closing the afternoon, daughter Kay Budzinski gave thanks to all who attended on behalf of the family. Guests attended from Vancouver, Brandon, Yorkton, Sheho, Dauphin, Neepawa, Shoal Lake, St. Mary's, Antler, as well as Winnipeg.

МЕСІЯ ЙДЕ!

Кого шукаєте в ночі,
Подавшись в путь під
караулом -
Куди мандруєте крізь бурі,
Світанку з нетечі ждучи?

За ким ви зорите з пітьми
З крилом підвитим на дорозі -
Кого шукаєте в тривозі,
Ждучи на дальні пороми? . . .

О, слухайте:
не той вам шлях,
Будіть надії променисті:
Месія йде - йдуть дивні вісті -
Ще лід вам скресне на очах - . . .

Ви мислі шліть туди міцні,
Де гнізда залишив лелека -
Де снить шипшина і смерека
Про злоте сонце на весні!

Про смерть не думайте й
полон -
Ідіть за голосом Месії:
Ще встануть ранки голубії
Над нашим містом і селом.

Горі серця, горі думки -
Живе лиш, хто надій
не втратив;
Хто в переможні віритъ раті
Майбутніх днів дзвінких!

Бо вже гряде великий час -
І він з'явиться поміж нами
І поведе всіх нас шляхами
Туди, де сонце кличе нас!

Месія йде: шумлять моря
Холми двигулися і гори -
Співають сфери і простори -
Над Краєм Рідним б'є зоря!

Б. Ч-р

Celebration in Surrey, British Columbia

On Sunday, August 27th, 2001, the Church of the Conception of St. Mary's in Surrey, British Columbia, celebrated their *chram*. It was a beautiful day and the church was filled with local people, including visitors from surrounding parishes. The church was decorated with fresh flowers. Father Isadore Woronchak began the service at 9:30 am. The blessing of the water took place after the service, outside under a cloudless sky.

Dobr. Dianna Woronchak, UWAC President, presents a cheque for $10,000 to Andrew Misiak, president of St. Mary's parish

Everyone then gathered in the parish hall, where the tables were covered with white tablecloths and fresh flowers. The buffet table was laden with traditional Ukrainian food, including borstch, which has been St. Mary's *chram* tradition for the last 50 years. Father Woronchak led the prayer which was sung by the choir. The president introduced the head table guests -- which included Father Lamaskewich from New Westminster and Rev. Saschewich from Vancouver -- and thanked everyone for coming.

Dobr. Dianna Woronchak, president of the UWAC, presented Andrew Misiak, president of the parish, with a cheque for $10,000 from the UWAC. Father Isadore closed with a prayer, *Dostoyno*, sung by the church choir.

Helen Tkachuk,
Promin Convenor

КІНЕЦЬ СЕЗОНОВОЇ ПРАЦІ

L to R: Орися Мой, Савеля Ружніцька (голова), Галина Стенько, Леся Кубов

21-го червня 2001 року, голова відділу пані Савеля Ружицька запросила всіх членкинь та прихильниць, щоб обговорити дещо з минулої праці і про плани майбутньої праці.

Жінки з великим ентузіазмом зійшлися і кожна принесла смачну перекуску, так званий „пот лак" і солодощів до чаю.

Голова Савеля перчитала працю за минуле з сердечною подякою для всіх жінок і чоловіків, де вони допомогають фізично тяжку роботу, як чистити картоплю, вирізувати тісто на вареники чи вирізувати качани з капусти і взагалі де була потреба сильніших рук;

панам Володомиру Бартків, Петру Гандзі, др. Юрію Токарук, Віктору Дем'яненко, Василю Бриндзій і Василю Хоптей.

Не будемо скупі на подяку за будь яку працю, чи вшанувати жінок за довголітню працю при відділі.

Наш відділ не є великий, але дуже працьовитий. Старші членкині, які вже не можуть допомогати фізично, то вони належать до телефонічних комітетів і допомогають скликати до помочі в праці.

Крім вареників чи голубців, за що приходять гарні фінанси, жінки печуть паски, бабки на Великдень, чи на "Опен Гауз" укр. фестивал, де жінки випікають чудові солодощі, торти, сирники, хрусти, періжки, вергуни, кейки з сливками або абрикосами.

Пані Віра Тарас, скарбник відділу прочитала прибутки під час нашого працьовитого сизону, де відділ склав пожертви на церкву, закупили книжки до недільної школи, чотири лікарні, супова кухня та пачки сиротам в Україну.

При такій гарній нагоді і в хорошому настрої голова Савеля мала приємність вшанувати довголітніх заслужених членкинь відділу і вручила грамоти від централі С.У.К., а це паням Орисі Мой, Галині Станько і Лесі Кубов.

Щасти Вам Боже дорогі трудівниці.

референт
Марія Макаренко

Відділ ім. Лесі Українки, Редфілд-Річард, Ск., відзначив бувші голови

З нагоди 75-ліття Союзу Українок Канади, було заплянновано відзначити це Свято спільно з відділом ім. Олени Пчілки в Норт Бетелфорд, Ск. Заряджено свято 7-го жовтня разом з Днем Подяки, але через попередні зобов'язання, більшість наших (Редфілд) членок не могли при-бути на призначений день і тому зробили інші зарядження.

Попросили отця Тараса Удода, щоб відправив Панахиду за покійних голів відділу і Молебень за здоров'я всіх живих бувших голів. Це відбулося після Богослуження в нашій церкві Св. Володимира, 23-го вересня 2001 р.

Також в пам'ять і честь всіх бувших голів цього відділу, ми подарували на нашу церкву $300 замість того, щоб вручати дарунки головам, тому що всі наші теперішні членки (крім одної) мали нагоду бути головою бодай на два роки.

7-го жовтна відбулося в Норт Бетелфорд, Ск. заплянноване свято, 75-ліття Союзу і відзначення бувших голів відділу ім. Олени Пчілки.

З ліва на право: Катерина Маліцька, Ольга Ружецька, Марія Дмитрук, Олеся Ковальська

Підчас свята, ті членки з відділу ім. Лесі Українки, Редфілд, які могли прибути і брати участь, відзначили чотирьох членок котрі тепер належать до відділу ім. Олени Пчілки, але давніше були нашими членками і головами нашого відділу ім. Лесі Українки.

Згадані членки є Ольга Ружецька (6 років головою), Катерина Маліцька (2 років головою), Марія Дмитрук (2 роки головою), і Олеся Ковальська (5 років головою). Їм вручено 75-літні пропам'ятні грамоти.

Дякуємо їм і всім головам за їх труд і добрий провід. Нехай ще всі проживуть на Многії Літа.

За відділ ім. Лесі Українки, Редфілд-Річард, Ск.,

О. Никифорук, секр.
Зірка Ковальська, голова

КАНАДСЬКІ ПРИЯТЕЛІ СИРІТ

Надія Базів, Торонто, Канада

Понад півтисячі українських сиріт матимуть можливість відпочити у літньому таборі в Карпатах. Саме з цією метою днями із Канади в Україну відбула група добровольців благочинної організації <Приятелі Дітей>.

В Україну канадські <Приятелі дітей> повезли численні подарунки. Кожен з відпочиваючих у Ворохті буде забезпечений новим одягом, взуттям, ранцями та ін. Окрім того, для догляду за українськими сиротами виїхали канадські медики та вчителі.

- Та не це головне, - вважає ініціатор проекту, голова організації <Приятелі дітей> Руслана Вжесневська. На її думку не штука комусь рибу дати. Набагато важче навчити її рибу самому зловити. І тому створена девять років тому організація <Приятелі дітей> вирішила не обмежувати свою діяльність наданням,, гуманітарної допомоги українським сиротинцям. Кожного літа канадці проводять навчання для керівників та вихователів дитячих будинків та інтернатів, однією з тем якого є пошук грантів.

Як самим давати собі раду, бути господарями свої долі, - цього вчать <Приятелі дітей> із Канади і самих українських сиріт. Минулорічна літня програма у Ворохті так і називалася <Наша доля - в наших руках>. Цього року вона присвячена темі <Діти XXI століття>.

Бажаємо Вам
Веселих Свят і
Щасливого Нового Року

The Ukrainian Museum of Canada, UWAC

Just a gentle reminder that your 2002 annual memberships are now due!

Come and visit us anytime!

Janet Prebushewsky Danyliuk, Director

РІЗДВЯНА НІЧ

Як тихо скрізь. В глибокім сні
Сповнився мрійно Вифлеєм,
А в небі зіроньки рясні
Над славним тішаться Царем.

Далеко десь, линає спів
В небесній Божій висоті.
То людям кращих світлих днів,
Звіщають анголи святі.

Небесні арфин золоті,
В цю пору весело бренять;
Дитині - неба красоті
Хвалу віддати там спішать.

Як ти скрізь. В душі моїй
Все сяє нічка різдв'яна;
На честь Дитині неземній,
Нехай повік живе вона.

С. Бичковський

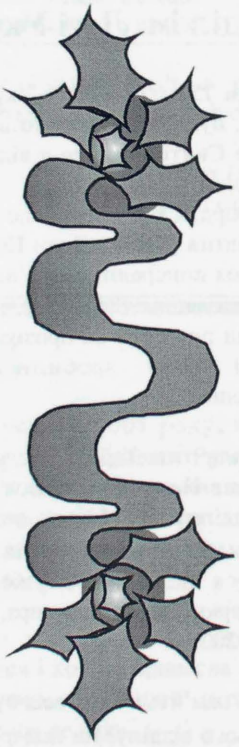

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

Mary Sochaski (Nykiforuk)
1912 - 2001

Mary passed away on Sunday 2001/07/29 in Saskatoon at St. Pauls hospital after a courageous battle against cancer with members of her family at her side. She was born on May 24, 1912 to stalwart Ukrainian pioneers Andrew and Wasylyna Nykiforuk at Whitkow, SK. and she maintained that same stalwart pioneering spirit throughout her life.

Mary was the oldest of nine children, all of whom grew up on the farm. There were no luxuries in the Nykiforuk household where discipline was firm but love abundant. Each child had designated chores. Mary, being the first born, was expected to exhibit leadership and creativity which she did most admirably, leaving a strong influence on her younger siblings.

Mary attended school at Dominion for her elementary grades, taking grade 9 in Meacham SK, and concluded her education at Nutana Collegiate in Saskatoon.

In 1931, Mary married Walter Sochaski. They started their married life during the depression, on a quarter section farm in the Glenrose SK district.

In 1934, they purchased a blacksmith shop in Prince SK, where they lived for the next fifteen years.

Between the farm and the shop they were just able to eke out a meagre living. Raising a family during the depression and early war years was quite an ordeal, but they managed to provide their children with the basics of life and the encouragement to acquire an education and the tenet to live a good life.

In 1949 Mary and Walter sold their blacksmith shop and moved to North Battleford, but retained their farming operation. Here they continued their active interest in Ukrainian activities. Mary, already a member of the Ukrainian Women's Association of Canada since 1927, was one of the founding members of the Olena Pchilka Branch in North Battleford. Over the years she faithfully served as president for five years, vice-president for nine years, secretary for thirteen years and one year as treasurer. She was also the branch representative to the Ukrainian Museum of Canada and Promin and a strong advocate in organizing the youth club CYMK and the Green Grove Camp in Wakaw SK.

Besides her many activities in the church and UWAC, Mary spent several years working at the Saskatchewan Provincial Hospital, a job she enjoyed immensely.

In 1988, Mary and Walter were recognized with a plaque by the St. John's Ukrainian Orthodox congregation for their tireless contribution as founding members, members of the executive, their involvement in the choir, and for their generous support to the Orthodox church and Ukrainian secular organizations.

In 1988, Mary and Walter moved to Saskatoon to be close to their daughter and son-in-law and to relatives and friends. They established their home at the Ilarion Residence where they enjoyed a further two years of retirement before Walter, her husband of fifty-nine years passed away on 1990/02/10.

Mary will be fondly remembered by her children Orest (Fay), Alice (Bob), Eugene (Nadia), eight grandchildren and eight great granchildren, sisters, Olga Borsa, and Alice Kowalsky, brothers, David, Steven, John, Gordon, Roman and Yaris Nikiforuk, and many relatives and friends.

Prayers with honour guard, were held for Mary on Tuesday 2001/07/31, in All Saints Ukrainian Orthodox Church in Saskatoon, SK, officiated by the very Reverend Fr. Bohdan Demczuk and Reverend Fr. Taras Udod, cantoring by Mr. Al Kachkowski.

On the following day, Mary's funeral service was held in St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church in North Battleford SK, officiated by Reverend Fr. Taras Udod and Very Reverend Fr. Bohdan Demczuk, Cantoring by Yaris Kotyk, choir direction under Olga Nikiforuk and honour guard by members of UWAC. Mary was laid to rest at the North Battleford City Cemetery, beside her late husband, Walter.

Mary was noted for her steadfast love of her family, her love of the Ukrainian Orthodox church, the Ukrainian language and culture, and her gift for culinary excellence.

May God grant our mother eternal life in His Kingdom, and may her memory remain with us forever.

Vichnaya Pamyat!

Mary's family

A donation of $150.00 to the Promin Press Fund was enclosed with this write-up.

Маруся Стефанюк

Залучаю чека в сумі $75.00 замість квітів на свіжу могилу моєї улюбленої і щирої дружини **Марії (Марусі) Стефанюк**, яку у вічність покликав Господь на 4-го жовтня 2001 р.

Покійна завжди чекала на ПРОМІНЬ, бо вона там находила багато цікавих жіночих речей як: куховарство, вишиття, звіти відділів і.т.д. Багато вона вишивала з поданих взорів, діставала сугестії про писання писанок і багато цікавого знаходила в Промені. Вона писала писанки тільки 12 літ, але за той час виграла 4 перші нагороди, 5 других нагород та інші на різних фестивальах, виставах, тощо. Вона співала в церковних та свіцьких хорах де жила, та помагала багато у співі дяківства свойому мужеві. Багато часу віддавала відділам СУК де жила як позволяло її здоров'я.

Нехай Господь покійній Марії (Марусі) дасть вічне життя в Його Царстві Небеснім де немає ні болю ні журби ні зідхання. Вічна їй пам'ять!

З любов'ю в Христі Ісусі
Є. Стефанюк
Лак Ла Біш, Альберта

Maria Oystryk of Yorkton, Sask. entered eternal rest on October 30, 2001. She was 99 years of age.

As an everlasting wreath in memory of our dear member, a donation of twenty dollars ($20.00) is made to the Promin Press Fund.

Vichnaya Pamyat!

Iris Wasylyshen
Promin convener

Mary Ann Essar-Denesyk of Yorkton, Sask. entered eternal rest on July 11, 2001. She was 84 years of age.

As an everlasting wreath in memory of our dear member a donation of $20.00 is made to the Promin Press Fund.

Vichnaya Pamyat!

Dobr. Orysia Ermantraut, President
Anne Saley, Promin Convener

As an everlasting wreath in memory of **Peter Arychuk** and **Mike Sihikalo,** who entered eternal rest we are donating $50.00 to the Promin Press Fund.

Eternal Memory!

Helen Tkachuk
Promin Convener

Складаємо $60.00 на нев'янучий вінок в світлу пам'ять нашої свахи **Акилини Подопригори.** Ви словлюємо її дітям сегдечне наше співчуття
Вічна їй пам'ять!

Олена і Василь Семенюки
Темсфорд, Онтаріої

Mary Ewanchuk

Mary Ewanchuk, the last pioneer of the family, went to rest peacefully with the Lord with her family at her bedside at Villa Pascal, North Battleford, Sask. on September 22, 2001. Mary Wawryk was born January 22, 1902 in Fish Creek, Sask. She lived with her parents until she moved to Whitkow, Sask. to live with her sister Anne Bahrey. While living there, she met Nick Ewanchuk and they were married January 31, 1918. Empty handed, they planned for their future. They lived with the in-laws for a few years, and then bought a homestead for $10 and built a log cabin near the in-laws. So to be successful they both had to work hard. Mary was a hard working woman and she did it well with determination and religious faith to keep them going. Mary and her husband participated diligently in the Whitkow community, the parish church and community hall, which were built by her husband. Mary joined the Olga Kobylanska branch of the Ukrainian Women's Association of Canada. She was honoured for her participation and continuous membership in the association. She had been a member for 73 years. After the sudden passing of her husband in 1957, Mary lived with her daughter Sylvia. In 1978 she moved to Davidson Manor in North Battleford and made her home there for 18 eyars. In 1996 when she was no longer able to live independently, she moved to a nursing home at Villa Pascal. She really loved music and singing and she played the harmonica for the residents. She lived at the nursing home until her passing. It was sad to lose her, but her work was done on this earth and she was tired.

Mary was predeceased by her husband Nick in 1957, her parents, her daughters - Sawella in infancy and Minnie Goyan in 1986, son August in 2000, sister Rosie, brothers Nick, John, Charlie, Emil and Leon. She will be lovingly remembered by her daughters Rosalia (Walter) Nykiforuk, Sylvia (Emil) Charko, son Uhan (Ann), daughter-in-law Olga, 18 grandchildren, 37 great-grandchildren, 18 great great grandchildren.

Prayer service was held Tuesday, September 25th with Funeral service on Wednesday, September 26th, both from the Ukrainian Orthodox Church of St. John the Baptist of North Battleford, Sask.

A donation of $50.00 for the Promin Press Fund is enclosed. Vichnaya Pamyat!

Sylvia Charko
North Battleford, Sask.

Членки відділу Олени Пчілки, Норт Бетелфогд, Саск. складає $40.00 на Промінь як нев'янучий вінок в світлу пам'ять своїх довголітніх членок Союзу Українок Канади:

Марія Савіцька - основоположниця нашого відділу, та місцевої церкви Св. Івана Хрестителя, котра віддійшла у вічність 29-го липня, 2001 р. проживши 89 років.

Марія Іванчук - упокоїлася 22-го вересня, проживши 99 років. Вона була почесна членка у відділі ім. Ольги Кобилянської у Витків, Саск., а в нашому відділі від 1995 року.

Родинам висловлюємо щире співчуття, а покійним Вічная Пам'ять!

Тетяна Левчук, голова
Оля Ковальска, Референтка

Enclosed you will find a cheque for $50.00, a donation to the Promin Press Fund in memory of **Mary Stefaniuk** who passed away October 4, 2001 at Lac La Biche, Alberta. Mary was a member of the UWAC Olha Basarab Branch in Calgary at the time of her passing.

Mary Stefaniuk (nee Kwasnica) was born at Ens, in the Wakaw, Saskatchewan area April 21, 1927, where she attended Dubois Lake School. She moved to Moose Jaw, Sask where she worked for 25 years in Valleyview Hospital as a Nurse's Aid, Switchboard operator and in Pharmacy. After her marriage to Eugene Stefaniuk on April 21st, 1988, they lived in Salmon Arm B.C., then in Vernon BC for 5 years. In 1993 they settled in Yorkton SK where they resided until moving to Calgary AB where they spent the past 3 years.

Mary was a very active member of St. Vladimir's Church, and sang in the church choir. In the Women's Association she assisted with various projects. Her specialty was writing Easter eggs and especially teaching others. Mary belonged to St. Vladimir's Golden Age Seniors, where she was always very helpful and most pleasant.

Mary is survived by her husband Eugene Steafaniuk of Lac La Biche AB, sister in law Beth Kwasiak of London, Ontario, numerous in-laws, godchidlren, nephews, nieces. She also leaves to mourn many friends neighbours and others that loved her.

Vichnaja Pamjat! Eternal Memory!

Doris Maleschuk,
UWAC Promin Convener

As an everlasting wreath in memory of **Mary Harasimiw** of Edmonton we are forwarding a donation of $20.00 to the Promin Press Fund. Our deepest sympathy is extended to her family.

Vichanja Pamjat!

V. Rev. and Dob. Kryschuk
Edmonton, Alberta

У світлу і незабутню пам'ять мого дорогого батька **Івана Мартина** складаю на нев'янучий вінок пожертву на журнал Промінь.

Вічна йому пам'ять!

Дочка Аделя
Судбури, Онтаріо

In memory of **Mary Harasimiw**, who passed away November 13, 2001 in Edmonton, Alberta, we are enclosing a donation to the Promin Press Fund in the amount of $100.00. We extend our deepest sympathy to all of her family and friends. May her memory be eternal!

Vichnaya Pamjat!

Василь і Юстина Федейко,
Ст. Алберт, Альберта

В незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Юрія Петращука**, який упокоївся 30 жовтня 2001 р. у Келовні Б. К. Рівнож у пам'ять дорогої його сестри Розалії Базовської, яка упокоїлася 26 жовтня 2001 р. у Саскатуні, Саск. Замість квітів на їх свіжі могили складаю пожертву на журнал Промінь в сумі $50.00. Хай пам'ять про них буде вічно з нами.

Розалія Петращук з родиною
Келовна, Б. К.

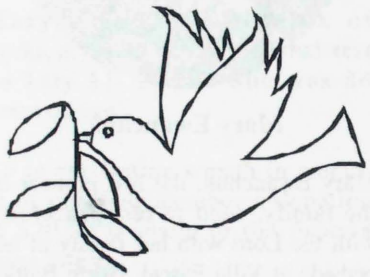

Sviata Vechera
Traditional Ukrainian Christmas Eve Supper

Twelve different and special dishes are traditional for this meal which begins only after the first star of the evening appears. The twelve dishes are to remind us of the twelve Apostles. After a day of fasting, in remembrance of the hardships that Mary endured as she and Joseph travelled to Bethlehem, preparations of a spiritual and physical nature set the mood for this Holy Night.

Food for the Holy Supper is prepared with no meat or dairy products. Hay is put under the table and under the tablecloth as a reminder of the humble place of Christ's birth. On top of a white or embroidered tablecloth is placed a Kolach, in the middle of the table. In the middle of the Kolach, a candle is placed which is left burning all night.

Supper begins when the first star appears in the sky. Kutia is the first of the twelve meatless dishes to be served. After the completion of the supper Christmas carols are sung by the family. The evening concludes with attendance at a Nativity Church service, a celebration of Christ's birth. The traditional greeting is "Krystos Razdayetsia" (Christ is Born) to which one replies, "Slavite Yoho" (Let us glorify Him).

Adapted from the "Daughters of Ukraine" Cookbook, Regina SK

Kutia

2 cups wheat
3 qts water
1 cup poppy seed
2/3 cup sugar
1/3 cup honey, dissolved in 3/4 cup hot water
1/2 chopped walnuts, almonds or pecans

Dry wheat in 250F oven for 1 hour, stir occasionally. Wash, soak in cold water overnight. Next morning, bring wheat to boiling point, simmer 3-4 hours, until kernels burst open.

Scald poppy seed, simmer 3-5 minutes. Drain, grind twice using the finest blade of food chopper. Set aside. Combine honey and sugar in hot water. Set aside. Before serving, add sweetened mixture, poppy seed and nuts to cooled, boiled wheat.

Press Fund

The donations listed in this section include all those received from September 1, 2001 to November 30, 2001.
The Editorial Board gratefully acknowledtes the generous donations in support of Promin.

$400.00
UWAC Savela Stecheshin Branch, Kelowna BC

$200.00
Zonia Lazarowich, Leona Cousineau, Dennis Lazarowich (all of Edmonton AB) and Halia Lypka (Hamilton ON)

UWAC St. John's Cathedral Branch, Edmonton AB

$112.00
UWAC Prince Albert SK

$100.00
Orysia Sushko, Hamilton ON
Sylvia Gryba, Saskatoon SK
Zonia Lazarowich, Edmonton AB
In honour of Kay Budzinki's 100th birthday, Winnipeg MB
UWAC Lesia Ukrainka Br., St. Catharines ON

$75.00
UWAC Olena Pchilka Branch, North Battleford SK
UWAC Whalley BC

$45.00
Helen Metza, Thornhill ON

$25.00
UWAC Provincial Executive, Winnipeg MB
Doreen Ortynsky, Canora SK
Mary Harbus, Saskatoon SK

$20.00
Olga Kuzyk, Amherstburg ON
Very Rev. and Dobr. Flak, Edmonton AB

$15.00
Nettie Nahirney, North Battleford SK
Eunice Basaraba, Wolfville NS

CORRECTION

1) In the October 2001 issue of Promin, page 28, the 6th paragraph should read as follows: Daria Metrunec read a short story entitled "A Letter to a Distant Shore" from Volume IV - FROM HEART TO HEART of the series "Women's Voices in Ukrainian Literature", translated by Roma Franko, edited by Sonia Morris.

2) In the November/December 2001 issue, page 28, "Baba's Corner", the names by the picture should read: Front row, left to right: Amy Gryba, Brendon Gryba, Kurtis Gryba. The names of those printed beside the picture are in the second row.

$10.00
Chernesky, Calgary AB
Gladys Andreas, Surrey BC
Pauline Merko, Silver Plains MB
Fedor Tkaczuk, Calgary AB
Olga Boykiw, Calgary AB
Dobr. Marion Parfeniuk, Hamilton ON
Walentyna Stukalo, Hawkestone ON
Stefania Stefura, Montreal QC
Constance Czorny, Etobicoke ON
Eugenia Kindrat, St. Genevieve QC
Olha Semeniuk, Amherstburg ON

$5.00
Valia Ohienko, Hamilton ON
Domka Sturby, Sudbury ON
Anna Zuzak, Edmonton AB
Doris Maleschuk, Calgary AB
Luba Yankowich, Toronto ON
Lidia Hiltschuk, Toronto ON

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Ukrainian Christmas Card Art

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB
T5R 5R5
1-Oct-2002

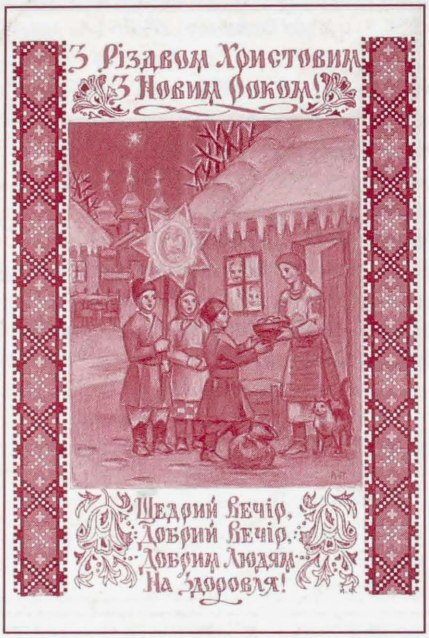

"Carolers in Ukraine"
Painting by: L. Perfecky
"Christmas"

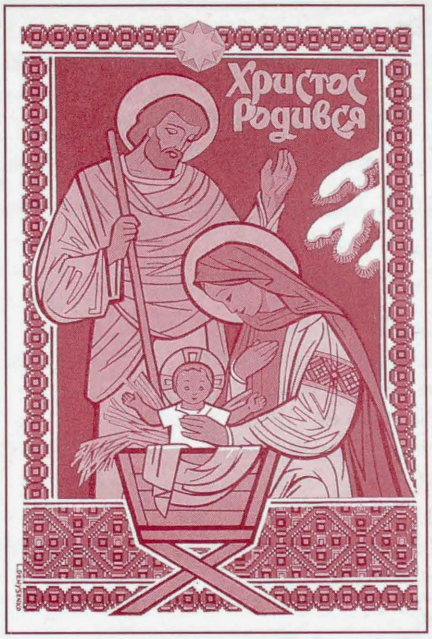

"Holy Family"
Ärtist: L. Denysenko
Baran Publishing - UKRAINIAN CHRISTMAS

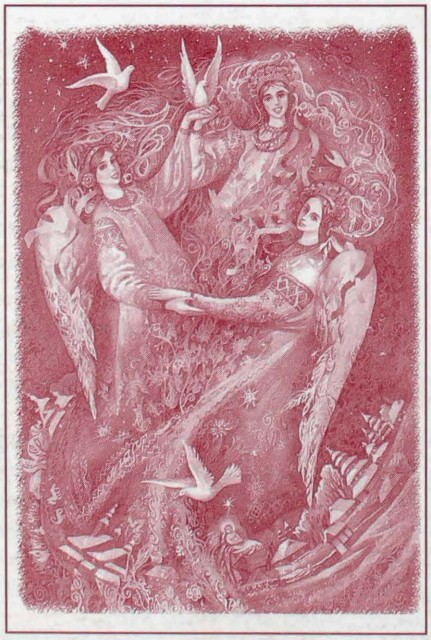

"Angelic Fantasy"
Artist: Anastasiya Chemikos
UKRAINIAN CHRISTMAS

"The Blessed Virgin and Child"
Ärtist: L. Denysenko
Baran Publishing - UKRAINIAN CHRISTMAS